

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis, Et Breviarii Romani.

In quibus origo cuiusque Ritus, causae historicae, vel mysticae, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, obligatio, & exquisitus vsus, additis opportune Decretis omnibus S. Rituum Congreg. quàm breuissimè explicantur.

Gavanti, Bartolommeo

Venetii, 1647

De Dominica Trinitatis. 19.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9521

mittit Amal. de Ord. Antiph. cap. 57. Antiphona quarta non videtur aliquibus congruere Festo: sed recolant, quod in Genesi dicitur; *Spiritus Domini serbatur super aquas*. De Hymnis, & eorum fine, vide sup. Sect. 5. cap. 6. num. 5. & 12. pag. 54. 58.

3 Ad horam Tertiam dicitur Hymnus: *Veni Creator*: quia hora Tertia super Apostolos Paracletus descendit. Et licet quotidie ad eamdem Horam inuocemus eumdem Spiritum: *Nunc Sancte nobis Spiritus*; tamen conuenit hac die, ut Hymno longiori, & proprio Festi eum inuocemus, & ad nos inuitemus.

4 Per Octauam leguntur Euangelia, cum Homilijs, quæ apud Duran. habentur lib. 6. à c. 110 & deinceps. nam tempore Rupert. alia legebantur in Quatuor Temporibus Pentecost. ut ipse scribit lib. 1. cap. 27.

5 De Feria quarta, sexta, & Sabbato Quatuor Temporum, quæ sunt Tempora aestiva, diximus Tomo priore. In his autem ad Horas non flectimus genua, ex Ord. Roman. quia tempus adhuc Paschale est, & ideo dicitur etiam, *Te Deum*.

De Dominica Trinitatis.

Cap. XIX.

PRæterea, quæ diximus Tomo 1. part. 4. tit. 12. de origine Festi Sanctissimæ Trinitatis, inuenies apud Sanct. Augustinum Tomo 10. nonnullos sermones in eodem Festo habitos, seu, quod puto verius eidem Festo à collectoribus assignatos. nam in ijs ne verbum quidem habetur, quo Festum hoc tunc temporis indicetur. Atqui post Alex. III. in Româna Ecclesia decretum est hoc Festum. c. *Quoniam de Ferijs*.

1 Officium, quod hodie recitatur, antiquum appellatur in Breuiario edito Venetijs 1550. & puto esse illud, quod à Sancto Stephano Leodiensi compositum, fuisse scribunt Duran. lib. 6. c. 114. & Triremius in *Chron. Hirsaicensi*. Aliud officium ego legi à Roman. Eccles. usur-

patum à Io. Pechano Archiepisc. Cantuar. compositum à Francisco Titelmano expositum, quod fuit in vsu circa Annum 1290. quo viuebat Pechanus; sed quia stylus est difficilior, & obscurissimus, eo abrogato, illud est sufficietum denuo, quo nos vtimur, in quo tamen Pius V. mutauit Hymnos, & Lectiones, addidit primum, & ultimum Responsorium, media aliqua mutauit in meliora. Ad Laudes autem iussit reperi Antiphonas, in primis Vesperis positas. Reliqua non sunt mutata, Oratio habetur in Sacramentario S. Gregorij, in *Missa de nocte Pentecostes, editionis Romana*. Fit commemorat. Dominicæ primæ Pentecost. ne omittatur Dominicæ, cuius Oratio est Ambrosiana. In secundis Vesperis, si concurrat cum Festo primæ Classis, fit de sequenti, cum commemorat Trinitatis tantum. si cum Festo secunde Classis integræ Vesperæ erunt de Trinitate. ex Rubr. de *Concurrent. num. 2.* quæ Vespertas integras assignat maiori Festo, & commemorationem minori. ipsamet Trinitas sic voluit, à qua regitur Ecclesia; quidquid contra scripsit Petrus Ruiz.

2 Et hæc Dom. prima post Pentecostes, ut sic, est eiusdem rationis cum Dominicis sequentibus, non enim de ea intelligitur Rubrica sub titulo Dominicarum primæ classis, quæ nunquam omittuntur: nempe, Dominicæ Trinitatis: & patet, quia de illis sit totū officium; de hac vero commemoratione tantum, & ipsa commemoratione omittitur in 2. Vesperis, si feria 2. celebretur festum 2. classis, vel prima. Neque mireris, quod Festum Trinitatis nunc dicatur festum, nunc Dominicæ, nam vtrumque verum est, & ratione Dominicæ, in qua semper occurrit, habet hoc, quod nunquam omittitur officium de Trinitate, licet eo die occurrat alicubi primæ Classis festum, ratione vero Festi habet ea tantum, quæ sunt propria festorum 2. classis; puta, comm. de simplici in Laudibus tantum, & in missis priuatis. neque in Rubricis potuit congruè aliter fieri ad vtrumque decernendum, quidquid obiecerint non pauci.

2 Octa-

² Octauam in Octauario nostro descriptram arguant aliqui; quia Microl. nō laudat Festum sed aliud est loqui de Ecclesia vniuersali, in qua quelibet Dominicana Trinitati erat dicata; aliud est loqui de Titulo Ecclesie particularis & in hoc sensu Sacra Rituum Congregatio decreuit Octauam Sanctissimae Trinitatis, & dignorem in propria Ecclesia esse, quam Octauam Corporis Christi. An vero infra Octauam dicatur Symbolum S. Athanasij, vide supra Sect. cap. 20. num. 3. pag. 81.

³ In tertia Antiphona ad Laudes, vox, omnium, coniungenda est cum, ore, non autem cum, Patri, ita ut dicas, in ore omnium.

⁴ In Feria secunda sequenti, cum prius non potuerit legi ob Festum Trinitatis, legitur Primus liber Regum. Microl. c. 59. & Gemma lib. 4. c. 117. quem librum à Samuele suisle compositum, testatur liber 1. Paralipom. cap. vlt. hoc est usque ad cap. 24. nam in sequenti narratur eiusdem obitus Dauidem suppluisse, ait Isid. lib. 6. Originum c. 2. quem sequuntur alii. Nathanum, & Gadum alii, ex cap. vlt. 1. Paralipom. Ieremiam potius Torniellus noster existimat probabilius, sub Anno mundi 2977. n. 2. Res est incerta. legitur autem de libris Reg. ex decreto Gelasij, ut diximus Sect. 5. c. 12. n. 8. pag. 67.

De Festo Corporis Christi. Cap. XX.

¹ Officium scripsit Sanctus Thomas, & habetur in Opus. 57. iuxta ritum illorum temporum. Hodie concordamus cum auctore, seruato ritu Pij Quinti in officio toto, his exceptis. Capitulum in primis Vesperis erat aliud. Lectiones primi Nocturni erant de Scriptura veteri: amoto quarto Responsorio S. Thomae, additum est sextum de nouo, Pij V. iussu.

² Per Octauam non mutatur amplius Inuitatorium, neque Antiphonae ad Benedictus, & Magnificat. Lectiones quo-

que pro tribus Nocturnis additae sunt à Pio Quinto; in quibus apparent congruentiae cum mysterio, etiam in primis Lectionibus, quæ de Arca Testamenti, Eucharistia figura, narrationem continent.

³ De Priuilegijs huius Octauæ, si concurrat cum Festo, & Octaua Sancti Ioannis Baptiste, & qua ratione excludat Semiduplicia Festa, & Duplicia translata, diximus Sect. 3. cap. de Octauis.

⁴ De Simplici fit tantum commemoratio infra hanc Octauam. An nona Letio erit legenda? Negant aliqui, quia hoc nō dicitur in propria Rubrica; quod tamen dictum fuit in Rubrica posita infra Octauam Ascensionis; sed una Rubrica explicat aliam, prior posteriore. & patet debere legi, ex Rubr. gen. de Commemor. 9. n. 10.

⁵ Indulgientiae concessæ ijs, qui intersunt Horis Canonis in Festo, per Octauam, valent, etiamsi officium dicatur de Sanctis occurrentibus, ex Decreto Ioan. XXII. quod ego legi in antiquo M. S.

De Dominicis post Pentecostem. Cap. XXI.

¹ Non minorem viginti tribus, nec maiorem viginti octo Dominicarum numerum post Pentecostem fore usque ad Aduentum, satis superque patet, quæ supplementum cum Dominicis, quæ supersunt post Epiphaniam, ut docuimus Sectione 3. cap. 5. de Dominicis pag. 19. Ponuntur autem in Breuiario Dominicæ vigintiquatuor cum proprijs Orationibus, & Euangelijs, quæ fuerunt optimè per Dominicas distributa; Orationes quidem à Sancto Gregorio; Euangelia vero à Sancto Hieronymo: quorum auctoritas sufficiat pro ratione; cur potius hæc, vel illa Oratio; cur hoc; vel illud Euangelium legatur; & hac vel illa Dominicæ. Idem fere paucissimis mutantur, tūm textus, tūm ordo Euangeliorum, hodie perseverat à Sancto Hieronymo præscriptus, ut vidimus in eius Comite, seu